

[Villemoes.]

tog blevet inddraget. Vi ønsker gode trafikmidler i vort land, men det kan udvikle sig sådan, at vi kan blive nødt til at resignere noget. Jeg synes, at når man er oppe på kulpriser fra Polen på mellem 180 og 200 kr. pr. t, er man ude i det uanstændige; det er for dyrt at købe denne vare til den pris, men vi skal jo have den.

Jeg anbefaler de to lovforslag til vedtagelse her i tinget.

Malchau: Det er ikke et år siden, vi behandlede og vedtog takstforhøjelser for både person- og godsbefordringen på statsbanerne; det var i maj måned sidste år. Disse takstforhøjelser har efter de oplysninger, der foreligger, haft en gunstig virkning på statsbanernes driftsresultat, men nu er, som vi alle vil vide, forholdet det, at der siden da er sket store stigninger i udgifterne også for statsbanernes vedkommende. Det gælder både med hensyn til lønningerne og med hensyn til brændsel, og statsbanerne har gjort det op på den måde, at man for det kommende finansår med uforandrede takster må regne med et underskud på ca. 100 mill. kr., heri indbefattet afskrivning og forrentning. Det er givet, at de lønforhøjelser, der er en følge af januarpristallet, vil give sig store udslag i en institution som statsbanerne med det store personale, og vi har allerede hørt en redegørelse for, hvorledes det ligger med hensyn til priserne på kul og andet brændsel. Dertil kommer, at man må vente, at også julipristallet vil vise en betydelig stigning, der igen til efteråret giver sig udslag i forøgede udgifter til lønninger til personalet.

Der er derfor al mulig grund til at gå ind for dette forslag om forhøjelse af taksterne både for person- og godsbefordringen, og jeg tror, det er rigtigt, at man ved denne lejlighed lægger mest vægt på at forhøje taksterne for godsbefordringen, idet jeg også tror, det er den befordringsart, der bedst kan tåle en forhøjelse. Det er rigtigt nok, som den højtærede minister sagde, at det er billigt at rejse med statsbanerne på abonnementskort. Man må dog i denne forbindelse erindre, at hovedparten af dem, der rejser med statsbanerne på abonnementskort, er erhvervsrejsende, som der er et vist hensyn at tage til. Folk, der rejser på ferie eller i anden anledning af lignende art, bruger kun for en ringe del abonnementskort, men jeg indrømmer, at det er en billig måde at blive befordret

på. Det er også rigtigt, som den højtærede minister sagde, at taksterne for befordring med statsbanerne ikke nær er fulgt med op med pristallet og heller ikke med priserne på brændsel.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg vil blot have lov til at stille det spørgsmål til den højtærede minister, om der kan siges noget bestemt om, hvornår man regner med, at disse takstforhøjelser kan føres ud i livet, altså med andre ord, hvornår loven kan træde i kraft, idet jeg er klar over, at dette at forhøje taksterne både for person- og godsbefordring er noget, der kræver stor forberedelse, og at det derfor ikke kan ventes at ske aldeles omgående.

Med hensyn til forslaget om forhøjelse af posttaksterne ligger forholdet jo lidt anderledes end for statsbanernes vedkommende, idet postvæsenet ikke har underskud; men det er også rigtigt, at der vil blive store forøgede udgifter af forskellig art for post- og telegrafvæsenets vedkommende, ikke mindst med hensyn til lønningerne, som jo også herskal reguleres pr. 1. april i henhold til pristallet i januar måned, ligesom man må vente en yderligere lønstigning til efteråret. Dette i forbindelse med andre merudgifter for post- og telegrafvæsenet mener vi også kan berettige til de forhøjelser, der er foreslået i det foreliggende lovforslag.

Jeg skal på mit partis vegne med disse ord anbefale begge de foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje ting.

Anna Westergaard: Forslagene om disse takstforhøjelser er et led i den i folketinget vedtagne kriselovgivning.

Postvæsenet er i den behagelige situation at have monopol på virksomheden, og for dets vedkommende tilsigter lovforslaget en stabilisering af et overskud. For statsbanerne regner forslaget med en merindtægt på ca. 30 mill. kr. til imødegåelse af et underskud, der er uundgåeligt under de foreliggende forhold, og som ikke mindst skyldes konkurrence og katastrofalt stigende brændselspriser, samtidig med at de rationaliseringsbestræbelser, der ivrigt udfoldes, hemmes af den almindelige tilbageholdenhed overfor udgifter, der i første omgang er en betingelse for gennemførelsen af en stor del af den rationalisering, der ellers ville være mulig. Som forholdene stiller sig, må begge de foreliggende lovforslag anses for velbegrundede og rimelige og som led i trufne aftaler, og jeg